

تأثیر تمرینات مینی ترامپولین بر درد و عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتریت زانو

فرنوش فرخنده^۱، ناهید خوشرفتار یزدی^{۲*}، محمد رضا محمدی^۳، محدثه قاصدی^۴

۱. کارشناس ارشد آسیب شناسی ورزشی و حرکات اصلاحی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد
۲. استادیار گروه آسیب شناسی و حرکت اصلاحی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد
۳. استادیار گروه آسیب شناسی و حرکت اصلاحی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه حکیم سبزواری
۴. دانشجوی کارشناسی ارشد آسیب شناسی ورزشی^{*}، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد

*نویسنده مسئول: ناهید خوشرفتار یزدی (khoshraftar@um.ac.ir)

چکیده:

استئوآرتریت زانو یکی از شایع‌ترین بیماری‌های مفصلی می‌باشد. مشکل اصلی این بیماران درد و کاهش قدرت عضلات اطراف زانو است. از آنجاییکه تمرین با مینی ترامپولین فشار کمی را بر مفاصل وارد می‌کند و در افراد سالم باعث بهبود قدرت عضلانی می‌شود، ممکن است این تمرینات اثر مثبتی در کاهش درد و بهبود عملکرد در افراد مبتلا به استئوآرتریت زانو نیز داشته باشد. لذا هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر تمرین با مینی ترامپولین بر درد و عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتریت زانو می‌باشد.

۳۰ زن میانسال مبتلا به استئوآرتریت زانو به صورت هدفمند انتخاب شدند و سپس به صورت تصادفی به ۲ گروه تجربی (میانگین سنی: ۴۸/۶۲±۳ سال) و کنترل (میانگین سنی: ۴۹/۱۳±۳ سال) تقسیم شدند. گروه تجربی تمرینات مینی ترامپولین را برای ۱۸ جلسه و هر هفته ۶ جلسه ۴۰-۵۰ دقیقه ای، انجام داد. قبل و پس از مداخله، درد با استفاده از مقیاس بصری درد (VAS)، و عملکرد با استفاده از پرسشنامه KOOS اندازه‌گیری شد. از آزمون تی استیویدنت همبسته و تحلیل کوواریانس برای تجزیه و تحلیل آماری استفاده شد. نتایج نشان دادند که تفاوت معنی‌داری در میزان کاهش درد و بهبود عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتریت زانو نسبت به گروه کنترل وجود داشت ($P=0.001$). می‌توان نتیجه گرفت که برنامه تمرین با مینی ترامپولین تاثیرات سودمندی بر کاهش درد و بهبود عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتریت زانو دارد. پس احتمالاً بتوان این پروتکل تمرینی را برای بهبود علائم بالینی این بیماران پیشنهاد نمود.

واژگان کلیدی: مینی ترامپولین، درد، عملکرد و استئوآرتریت زانو

The Effect of mini-trampoline trainings on pain and function in the female with knee osteoarthritis

Farnoosh Farkhonde¹, Nahid Khosraftar Yazdi^{2*}, Mohammadreza Mohammadi³, Mohaddeseh Ghasedi⁴.

1. Master of Sport Injuries and Corrective exercises, Faculty of Sport Sciences, Ferdowsi University of Mashhad
2. Assistant Professor in Sports Medicine, Faculty of Sport Sciences, Ferdowsi University of Mashhad
3. Assistant Professor in Sport Physiology, Faculty of Sport Sciences, Hakim Sabzevari University University of Sabzevar
4. Master student of Sport Injuries and Corrective Exercises, Faculty of Sport Sciences, Ferdowsi University of Mashhad

* Corresponding Author: Nahid Khosraftar Yazdi (khosraftar@um.ac.ir)

Abstract

Knee osteoarthritis is the most common joint disease. The main problems of these patients are pain and knee muscles weakness. In regard to effect of mini trampoline trainings on reducing pressure on the joints and also improving strength in the healthy people, maybe this training has effect on reducing pain and improving functionin the patients with osteoarthritis. The aim of this study was to investigate the effect of mini-trampoline trainings on pain and function in the female with knee osteoarthritis. Thirty elderly women with knee osteoarthritis were selected and divided in to two groups by simple random sampling, experimental (age: 48.62 ± 3.27) and control groups (age: 49.13 ± 3.83).The experimental group participated in mini-trampoline program for a period of 18 sessions with a frequency of six sessions per week, and each session lasted for 40-50 minutes. Before and after the intervention, pain and function were measured by using a visual pain scale (VAS) and KOOS questions, respectively. Paired T-test and ANCOVA test were usedfor statistical analysis. Significant differences were found in reducing pain and improving function between patients with and

without osteoarthritis ($p=0.001$). It maybe concluded that mini-trampoline training program reduces pain and improves function in the patients with osteoarthritis. Thus, these training regimen maybe recommended to women with knee osteoarthritis.

Key words: Mini-Trampoline, Pain, Function, Osteoarthritis

مقدمه

استئوآرتریت یا آرتروز یک بیماری غیرالتهابی مفصلی است که در مفاصل متحرک در اثر تخریب غضروف مفصلی همراه با استخوان سازی جدید در سطح و حاشیه مفاصل درگیر بروز می‌کند و عامل ناتوانی در جمعیت زیادی از بالغین می‌باشد (۱). این بیماری تمام اجزای بافت مفصل از جمله: استخوان، غضروف، سینوویال، عضله و رباط را در بر می‌گیرد (۲).

در استئوآرتریت زانو مکانیک مفصل برای تطابق با درد تغییر می‌کند و عدم اصلاح نیروهای ناهنجار وارد بر زانو، سطوح مفصلی را بیش از پیش تخریب می‌کند. یکی از علل دیگر در شکل‌گیری و پیشرفت استئوآرتریت زانو راستای زانو می‌باشد (۳). این بیماری یکی از دلایل نقص عملکردی است و ناتوانی طولانی مدت معمولاً تاثیرات مخرب زیادی بر زندگی افراد مانند بی‌تحرکی و دشواری در انجام فعالیت‌های روزمره می‌گذارد و منجر به انزوای اجتماعی، محدودیت‌های تفریحی، ورزشی، شغلی و کاهش درآمد می‌شود (۴).

روش‌های مختلفی برای بهبود علائم بالینی بیماران مبتلا به آرتروز پیشنهاد شده است. یکی از این روش‌ها، تمرین درمانی است. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که ورزش‌هایی مانند پیلاتس، تمرین با توپ فیزیوبال، آب درمانی و تائی چی تاثیر مثبتی بر بهبود درد و افزایش قدرت عضلات اندام تحتانی این بیماران دارند (۵، ۶). اخیراً در اروپا و آمریکا تمرینات بر روی سطوح ناپایدار انجام می‌شود که سبب بهبود تعادل و قدرت عضلات پاسچرال می‌شود. یکی از این سطوح مینی‌ترامپولین می‌باشد، که به بهبود هماهنگی و تحریک حس عمقی کمک می‌کند (۷). تمرینات مینی‌ترامپولین شامل مجموعه‌ای از تمریناتی مانند تعادلی، قدرتی، آمادگی جسمانی، ثبات بدن، هماهنگی عضلات، حرکات گستردۀ مفصل و جهت‌یابی فضایی می‌باشد (۸).

این تمرینات معمولاً با پریدن فرد همراه نمی‌باشد، بلکه نوسانات وضعیتی را به همراه دارد که منجر به حفظ تعادل بدن و ایجاد انقباض و ریلکس شدن عضلات مختلف بدن می‌شود، که این نیز برای سیستم اسکلتی-عضلانی سودمند است. جنبه مثبت دیگر مینی‌ترامپلین کنترل پاسچر بدن است که نیاز است حین تمرینات حفظ شود (۷). از آنجایی که هدف از تمرینات ورزشی که به بیماران مبتلا به آرتروز داده می‌شود تقویت عضلات اطراف مفصل زانو است تا فشار کمتری به مفصل وارد شود و نیز با توجه به تاثیرات مطرح شده برای مینی‌ترامپولین، این احتمال وجود دارد که این تمرینات تاثیرات مثبتی بر بهبود درد و عملکرد بیماران مبتلا به آرتروز زانو داشته باشند. بنابراین هدف از مطالعه حاضر، بررسی تاثیر تمرین با مینی‌ترامپولین بر درد و عملکرد زنان مبتلا به استئوارتریت زانو می‌باشد.

مقدمه:

استئوارتریت یا آرتروز یک بیماری غیرالتهابی مفصلي است که در مفاصل متحرک در اثر تخریب غضروف مفصلي همراه با استخوان سازی جدید در سطح و حاشيه مفاصل درگير بروز می‌کند و عامل ناتوانی در جمعیت زیادی از بالغین می‌باشد. اين بیماری تمام اجزای بافت مفصل از جمله: استخوان، غضروف، سینوویال، عضله و رباط را در بر می‌گیرد.

در استئوارتریت زانو مکانیک مفصل برای تطابق با درد تغییر می‌کند و عدم اصلاح نیروهای ناهنجار وارد بر زانو، سطوح مفصلي را بیش از پیش تخریب می‌کند. یکی از علل دیگر در شکل گیری و پیشرفت استئوارتریت زانو راستای زانو می‌باشد. این بیماری یکی از دلایل نقص عملکردی است و ناتوانی طولانی مدت معمولاً تاثیرات مخرب زیادی بر زندگی افراد مانند بی‌تحرکی و دشواری در انجام فعالیت‌های روزمره می‌گذارد و منجر به انزواه اجتماعی، محدودیت‌های تفریحی، ورزشی، شغلی و کاهش درآمد می‌شود.

روش‌های مختلفی برای بهبود علائم بالینی بیماران مبتلا به آرتروز پیشنهاد شده است. یکی از این روش‌ها، تمرین درمانی است. مطالعات متعدد نشان داده‌اند که ورزش‌هایی مانند پیلاتس، تمرین با توپ فیزیویال، آب درمانی و تائی چی تاثیر مثبتی بر بهبود درد و افزایش قدرت عضلات اندام تحتانی این بیماران دارند. اخیراً در اروپا و آمریکا تمرینات بر روی سطوح ناپایدار انجام می‌شود که سبب بهبود تعادل و قدرت عضلات پاسچرال می‌شود. یکی از این سطوح مینی‌ترامپولین می‌باشد، که به بهبود هماهنگی و تحریک حس عمقی کمک می‌کند. تمرینات مینی‌ترامپولین شامل مجموعه‌ای از تمریناتی مانند تعادلی، قدرتی، آمادگی جسمانی، ثبات بدن، هماهنگی عضلات، حرکات گسترده مفصل و جهت‌یابی فضایی می‌باشد.

این تمرینات معمولاً با پریدن فرد همراه نمی‌باشد، بلکه نوسانات وضعیتی را به همراه دارد که منجر به حفظ تعادل بدن و ایجاد انقباض و ریلکس شدن عضلات مختلف بدن می‌شود، که این نیز برای سیستم اسکلتی-عضلانی سودمند است. جنبه مثبت دیگر مینی‌ترامپلین کنترل پاسچر بدن است که نیاز است حین تمرینات حفظ شود. از آنجایی که هدف از تمرینات ورزشی که به بیماران مبتلا به آرتروز داده می‌شود تقویت عضلات اطراف مفصل زانو است تا فشار کمتری به مفصل وارد شود و نیز با توجه به تاثیرات مطرح شده برای مینی‌ترامپولین، این احتمال وجود دارد که این تمرینات تاثیرات مثبتی بر بهبود درد و عملکرد بیماران مبتلا به آرتروز زانو داشته باشند. بنابراین هدف از مطالعه حاضر، بررسی تاثیر تمرین با مینی‌ترامپولین بر درد و عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتربیت زانو می‌باشد.

روش شناسی:

از بین زنان غیرفعال یائسه ۴۵-۵۵ سال مبتلا به استئوآرتربیت زانو، ۳۰ نفر به صورت هدفمند انتخاب و به طور تصادفی به دو گروه مساوی ۱۵ نفر تجربی باقی داشتند $163/93 \pm 3/11$ سانتیمتر و وزن $74/87 \pm 5/23$ کیلوگرم و سن $48/62 \pm 3/27$ سال و ۱۵ نفر کنترل با قدر $163/63 \pm 6/13$ سانتیمتر، وزن $5/23 \pm 49/13 \pm 3/83$ کیلوگرم و سن $49/13 \pm 3/83$ سال تقسیم شدند. سپس بعد از تشریح مراحل تحقیق برای آزمودنی‌ها و نیز کسب رضایت نامه کتبی، متغیرهای درد و عملکرد اندازه گیری شد.

برای اندازه گیری شدت درد از مقیاس VAS^* استفاده شد. در این مقیاس، بیمار میزان شدت درد خود را بر روی خط کشی به طول ۱۰ سانتی متر که از عدد صفر تا ده مدرج شده است، علامت می‌زند. عدد صفر هیچ گونه دردی را نشان نمی‌دهد و عدد ۱ تا ۳ درد خفیف، عدد ۴ تا ۶ درد متوسط و عدد ۷ تا ۱۰ درد شدید را بیان می‌کند. اعتبار و روایی این ابزار در اندازه

گیری شدت درد، $0/82$ و پایابی آن نیز $0/91$ مشخص شده است.

*

برای ارزیابی عملکرد بیمار، از پرسشنامه $KOSS^2$ استفاده شد. این پرسشنامه یک پرسشنامه ۴۲ سوالی بیمار محور بوده که شامل ۵ خرده مقیاس می‌باشد و ۵ مفهوم مربوط به بیمار را شامل درد (۹ سؤال)، سایر علائم مربوط به بیماری (۷ سؤال)، فعالیت‌های زندگی روزمره (۱۷ سؤال)، فعالیت‌های ورزشی و تفریحی (۵ سؤال) و کیفیت زندگی در رابطه با مشکل زانو (۴

1. Visual analog scale

2. Knee Injury and Osteoarthritis Outcome Score

سؤال) را مورد بررسی قرار می‌دهد. این پرسشنامه جهت ارزیابی عملکرد، معیاری معتبر و پایاست، به گونه‌ای که برای همه خرده مقیاس‌ها بالای ۰/۷ می‌باشد، که تکارپذیری خوب این پرسشنامه را نشان می‌دهد و همچنین روایی برای تمام خرده مقیاس‌ها بالاتر از ۰/۷ است، به جز خرده مقیاس علائم که در حد متوسط ۰/۴۵ می‌باشد.

بعد از اندازه گیری شدت درد و عملکرد، گروه تجربی به مدت ۳ هفته و هر هفته شش جلسه (۱۸ جلسه) در برنامه تمرینی شرکت کردند و گروه کنترل در هیچ برنامه تمرینی شرکت نکردند. تمرینات گروه تجربی با مینی‌ترامپولین و در سه مرحله انجام شد. هر جلسه تمرینی با گرم کردن آغاز شد و سپس تمرینات اصلی با مینی‌ترامپولین انجام گرفت و در نهایت با انجام تمرینات کششی و تنفسی به پایان رسید. در هر جلسه ۱۰ دقیقه برای گرم کردن و ۵ دقیقه برای سرد کردن اختصاص داده شد.

این تمرینات از سطح پایه شروع شد و برای رعایت اصل اضافه بار و تنظیم فشار تمرین در پایان هر هفته، پرسشنامه درک فشار بورگ، توسط آزمودنی‌ها تکمیل شد. برای افزایش بار، تمرین یا تمرینات پیشرفته تر می‌شد و یا تعداد تکرار و یا سمت افزایش می‌یافت.

در هفته اول که فاز اول تمرینات بود، هر جلسه ۲۵ دقیقه به تمرینات اصلی اختصاص داده شد که شامل تمرینات ساده‌ای بود که باعث افزایش ضربان قلب می‌شد. در این مرحله آزمودنی‌ها دست‌ها را توسط دسته مینی‌ترامپولین می‌گرفتند. در هفته دوم یا فاز دوم تمرینات مدت زمان هر جلسه برای تمرینات اصلی ۳۰ دقیقه بود. در این مرحله چند تمرین جدید اضافه گردید و تمرینات همراه با حرکات مختلف دست انجام گرفت.

در هفته سوم یا فاز سوم تمرینات، مدت زمان هر جلسه برای تمرینات اصلی ۳۵ دقیقه بود. در این مرحله، تمرینات متفاوت با دو مرحله قبل استفاده شد.

لازم به ذکر است قبل از شروع برنامه تمرینی، بر روی تعدادی از افراد، تمرینات مینی‌ترامپولین به صورت پایلوت انجام شد تا از صحت پروتکل تمرینی اطمینان حاصل شود.

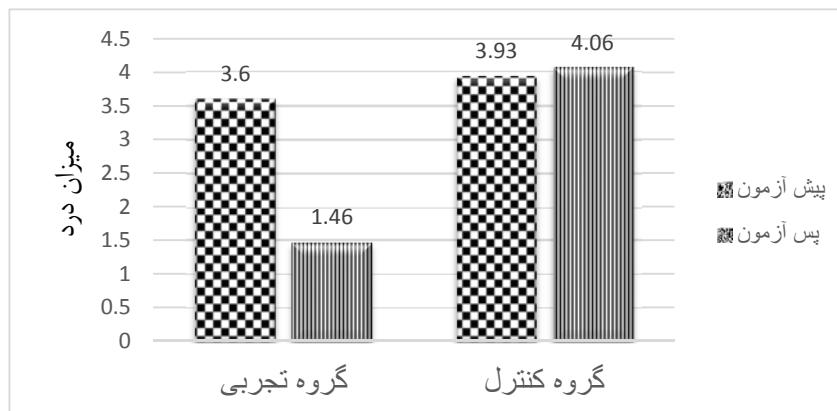
بعد از اتمام دوره تمرینی، متغیرهای وابسته مجدداً اندازه گیری و در دو گروه با هم مقایسه گردید. جهت تجزیه و تحلیل آماری از نسخه SPSS(۲۲) استفاده شد. برای مقایسه اختلاف پیش و پس آزمون میانگین‌های درون گروهی از تی استیوونت همبسته و برای مقایسه تغییرات میانگین بین گروهی از تحلیل کوواریانس استفاده شد. سطح معنی‌داری $P \leq 0.05$ در نظر گرفته شده است.

یافته ها

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تفاوت معنی داری در شدت درد بین دو گروه تجربی و کنترل وجود دارد ($P \leq 0.05$) (نمودار و جدول ۱). میزان تاثیر تمرین ۵۹ درصد بود. هم چنین تفاوت معنی داری در شدت درد در پس آزمون نسبت به پیش آزمون در گروه تجربی مشاهده شد ($p=0.001$), هرچند در گروه کنترل تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P>0.05$).

جدول ۱: مقایسه تغییرات درون گروهی میزان درد در گروه تجربی و گروه کنترل

سطح معنی داری	مقدار T	میزان درد		شاخص گروه ها
		پس آزمون	پیش آزمون	
		انحراف معیار $\pm$ میانگین	انحراف رفته $\pm$ میانگین	
۰/۰۰۱	۴/۱۵	۱/۴۶ $\pm$ ۰/۹۱	۳/۶۰ $\pm$ ۱/۷۶	گروه تجربی
۰/۸۵۴	-۰/۱۸	۴/۰۶ $\pm$ ۲/۰۱	۳/۹۳ $\pm$ ۱/۹۰	گروه کنترل

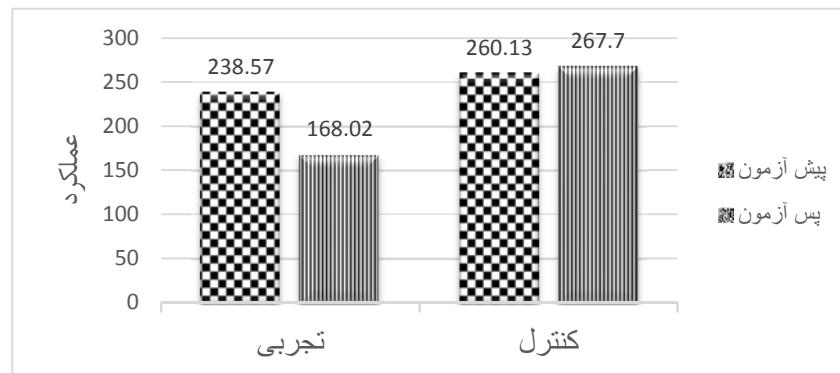

نمودار ۱: مقایسه میزان درد دو گروه تجربی و کنترل در مراحل پیش و پس آزمون

به علاوه تفاوت معنی داری در عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتریت در بین دو گروه تجربی و کنترل وجود داشت ($P \leq 0.05$) (نمودار و جدول ۲). عملکرد آزمودنی های گروه تجربی در پس آزمون نسبت به پیش آزمون به طور معنی داری تغییر یافت (نمودار و جدول ۲). اما در گروه کنترل تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($P = 0.738$).
 $P = 0.002$

جدول ۲: مقایسه تغییرات درون گروهی عملکرد در گروه تجربی و گروه کنترل

سطح معنی داری	مقدار T	عملکرد		نمایه گروه ها
		پیش آزمون	پس آزمون	
		انحراف رف	انحراف رف	
۰/۰۰۲	۳/۴۶	۱۶۸/۰۲±۴۸/۴۸	۲۳۸/۵۷±۶۲/۳۳	گروه تجربی
۰/۷۳۸	-۰/۳۳	۲۶۷/۷۰±۶۲/۴۷	۲۶۰/۱۳±۶۰/۲۴	گروه کنترل

نمودار ۲. مقایسه عملکرد دو گروه تجربی و کنترل در مراحل پیش و پس آزمون

بحث و نتیجه گیری:

هدف از این تحقیق، بررسی تاثیر تمرين با مینی ترامپولین بر درد و عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتیت زانو بود. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که ۱۸ جلسه تمرين با مینی ترامپولین با اندازه اثر ۵۸ درصد تاثیر معنی‌داری بر کاهش درد زنان مبتلا به استئوآرتیت زانو دارد.

با توجه به بررسی‌های انجام شده توسط محقق تحقیقی در این زمینه یافت نشد، ولی راکزینسکا³ و همکاران (۲۰۱۴) نشان دادند که تمرينات مینی ترامپولین باعث کاهش دردهای نخاعی بویژه در ناحیه کمری می‌گردد. اگر چه این تمرينات برای دردهای نخاعی در ناحیه کمر است، اما مشابه با تحقیق حاضر، تمرينات مینی ترامپولین منجر به تسکین درد شده است. شاید علت آن این باشد که تمرين با مینی ترامپولین ضمن کاهش فشار روی مفصل، باعث تقویت عضلات می‌گردد. قوی‌تر شدن عضلات باعث می‌شود که مفصل تحت حمایت بیشتر عضله قرار بگیرد و فشار از روی مفصل برداشته شده و در نتیجه فرد درد کمتری احساس کند.

همچنین محرابیان و همکاران (۲۰۱۳)، بهادرفر و همکاران (۲۰۱۴)، لیم⁴ و همکاران (۲۰۱۰) و ونگ⁵ و همکاران (۲۰۱۱) تاثیر مثبت سایر تمرينات مانند تمرين در خشکی و آب و رفلکسولوژی را بر کاهش درد نشان دادند. علیرغمی که این محققین از سایر روش‌های تمرينی استفاده کردند ولی نتایج آن‌ها در کاهش درد با تحقیق حاضر همخوانی دارد. این نتایج بیانگر آن است که به طور کلی تمرين با تاثیر بر قدرت عضله می‌تواند اثر مثبتی بر کاهش فشار بر مفصل و در نتیجه کاهش درد بیماران مبتلا به آرتروز داشته باشد، اما مزیت تمرينات مینی ترامپولین بر سایر تمرينات، کمک به کاهش وزن بدن، همراه با تقویت عضلات و نیز مفرح بودن آن می‌باشد. چون بسیاری از بیماران مبتلا به آرتروز اضافه وزن نیز دارند.

یکی از دلایل احتمالی کاهش درد در بیماران مبتلا به استئوآرتیت زانو پس از یک دوره تمرين با مینی ترامپولین، می‌توان به کاهش فشار واردہ به مفاصل بدن در حین تمرين اشاره نمود، که این امر ناشی از سطح وسیع و ارجاعی مینی ترامپولین می‌باشد.

یکی دیگر از دلایل کاهش درد در بیماران مبتلا به استئوآرتیت زانو، شاید افزایش قدرت و انعطاف‌پذیری عضلات باشد. از آنجایی که تمرينات مینی ترامپولین بدن را به گونه‌ای درگیر می‌کند که قدرت، استقامت و انعطاف‌پذیری؛ به طور همزمان افزایش می‌یابد، در نتیجه ممکن است بهبود عملکرد عضلات توسط این تمرينات ورزشی موجب جذب بیشتر نیروهای واردہ

3.Raczynska

4.Lim

5.Wang

به مفصل توسط عضلات شود. هم چنین از عوامل احتمالی دیگر در کاهش درد بیماران مبتلا به استئوآرتیت زانو، می‌تواند کاهش تولید سایتوکاین‌های التهابی در بدن باشد که این سایتوکاین‌ها موجب از بین بردن غضروف مفصلی و در نتیجه ایجاد بیماری‌های مفصلی از جمله استئوآرتیت می‌شود. فعالیت بدنی با کاهش سایتوکاین‌ها منجر به کاهش درد و بهبود عملکرد می‌شود. بنابراین احتمالاً تمرینات با مینی‌ترامپولین، نیز می‌توانند در کاهش سایتوکاین‌ها مؤثر باشند. نتیجه دیگری که در این تحقیق بدست آمد تاثیر معنی‌دار تمرین با مینی‌ترامپولین با اندازه اثر ۵۹ درصد بر عملکرد زنان مبتلا به استئوآرتیت بود.

این نتایج با پژوهش‌های حناچی و کاویانی^۶ (۲۰۱۰)، آراغو^۷ و همکاران (۲۰۱۱)، کیدجل^۸ و همکاران (۲۰۰۷) و میکلیچ^۹ و همکاران (۲۰۱۳) همخوانی دارد. در پژوهش‌های مذکور استفاده از مینی‌ترامپولین سبب بهبود تعادل شده است، که همین بهبود تعادل می‌تواند سبب انجام بهتر فعالیت‌های روزمره زندگی و در نتیجه عملکرد بهتر گردد، از این‌رو نتایج با نتیجه پژوهش حاضر همخوانی دارد.

علاوه، با تحقیقات یلفانی و همکاران (۲۰۱۲)، محربیان و همکاران (۲۰۱۴)، قاسمی و همکاران (۲۰۱۳)، لاند^۹ و همکاران (۲۰۰۸)، لیم و همکاران (۲۰۱۰) و ونگ و همکاران (۲۰۱۱) در رابطه با تاثیر تمرینات ورزشی بر عملکرد بیماران مبتلا به استئوآرتیت زانو، همراستا می‌باشد. اگرچه این محققین تأثیر تمرینات متفاوتی از جمله آب درمانی، فیزیوتراپی، یوگا را بر عملکرد افراد مبتلا به استئوآرتیت زانو بررسی کردند، اما نتایج با نتیجه تحقیق حاضر در خصوص بهبود عملکرد همسان بود. شاید علت این همخوانی با تمرینات آب درمانی به علت کاهش فشار بر روی مفصل و تقویت عضلات اطراف مفصل باشد، همچنین در فیزیوتراپی و یوگا نیز از طریق تمرکز بر روی عضلات، افزایش قدرت عضلات حاصل می‌شود، که این امر منجر به کاهش درد و در نتیجه بهبود عملکرد در زندگی روزمره می‌شود.

علت دیگر این همخوانی احتمالاً به این دلیل است که تمام این تمرینات می‌توانند اختلالات فیزیولوژیکی همراه با استئوآرتیت مانند تعادل، حس عمقی، محدودیت دامنه حرکتی مفصل را بهبود ببخشند، در نتیجه منجر به بهبود عملکرد فرد در زندگی روزمره گردد.

*6.Aragao

7.Kidgell

8.Miklitsch

9.Lund

در مورد تاثیر تمرين با ميني ترامپولين مزايای متعددی در نظر گرفته شده است که از آن جمله می‌توان کاهش فشار بر روی مفاصل، بهبود سیستم قلبی عروقی، کاهش وزن، افزایش قدرت عضلات، بهبود دامنه حرکتی مفاصل، ثبات بدن، پاسخ هماهنگی عضلات، درک فضائي، افزایش گرددش اكسيزن در بافت‌ها، افزایش گرددش لnf در ميان غدد لنفاوي، افزایش ظرفيت اكسيزن و بهبود احساس تعادل را بيان کرد و همچنین سبب افزایش انرژي، نشاط و حس حيات می‌شود، بعلاوه باعث بهبود تعادل در افراد مسن می‌گردد.

با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که از آن جایی که فرد در این تمرينات مجبور به حفظ تعادل و راستايي بدن می‌باشد و نيز تمرکز تمرينات بر روی افزایش قدرت عضلات اطراف زانو بوده است، اين تمرينات تاثير مثبتی بر کاهش درد و بهبود عملکرد و در نتیجه انجام بهتر فعالیت‌های روز مره زندگی داشته است. پس می‌توان به افراد مبتلا به استئوا آرتريت زانو، برای بهبود كيفيت زندگي، انجام تمرين با ميني ترامپولين را توصيه نمود.

References:

1. Anderson J, Jansson JH, Hellsten G, Nilsson TK, Hallmans G, Boman K. Effects of heavy endurance physical exercise on inflammatory markers in nonathletes. *Atherosclerosis* 2010; 9: 601-5.
2. Aragão F, Karamanidis K, AurélioVaz M, Arampatzi A. Mini-trampoline exercise related to mechanisms of dynamic stability improvesthe ability to regain balance in elderly. *Journal of Electromyography and Kinesiology*. 2011;21(3):512-18.
3. Bahador far M. comparison of aquatic exercise and reflexology on pain and range of motion in the women with knee osteoarthritis [master's thesis]mashad: ferdowsi university; 1393. (Persian)
4. Eqbali M. Effect of reflexology on pain of nurses with chronic low back pain [master's thesis]Esfahan university; 1389. (Persian)
5. Etesami A, Zamani J, Zolaktaf V, Ghasemi GH. Effectiveness of aquatic exercise therapy on the quality of life in women with knee osteoarthritis. *Iranian journal of ageing*. 2015;10(3):62-71.
6. Ghasemi AG, Sayyd M Marand. Effects of Hata Yoga on Knee Osteoarthritis. *International Journal of Preventive Medicine*. 2013;4:133-8. (Persian)
7. Goldring S, Goldring M. Clinical aspects, pathology and pathophysiology of osteoarthritis. *Journal of musculoskeletal and neuronal interactions*. 2006;6(4):376.
8. Hanachi P, Kaviani G. Impact of mini trampoline exercise on dynamic balance in elderly women, Tehran, Iran. *HMJ*. 1389;14(2):148-55.

9. Hicks-Little C, Hubbard T, Cordova M. The role of exercise in the treatment of knee osteoarthritis. *Human Kinetics*. 2008;13(3):7-10.
10. <http://www.spine-health.com/wellness/exercise/specific-osteoarthritis-exercise-programs>
11. <http://www.springfit.org/activities/trampolining/benefits-of-trampolining/>
12. Kidgell DJ, Horvath DM, Jackson BM, Seymour PJ. Effect of six weeks of dura disc and mini-trampoline balance training on postural sway in athletes with functional ankle instability. *Journal of Strength and Conditioning Research*. 2007;21(2):466-69.
13. Lim J-Y, Tchai E, Jang S-N. Effectiveness of aquatic exercise for obese patients with knee osteoarthritis: a randomized controlled trial. *PM&R*. 2010;2(8):723-31.
14. Lund H, Weile U, Christensen R, Rostock B, Downey A, Bartels EM, et al. A Randomized controlled trial of aquatic and land-based exercise in patients with knee osteoarthritis. *J Rehabil Med* 2008; 40: 137-144.
15. Mehrabian H, Shojaedin SS, Barati A, Ghasemi M. Effects of aquatic exercise on the pain, symptoms, motor performance and quality of life of elderly women with knee osteoarthritis. *JRRS*. 2012;8(2):337-45.
16. Mehrabian H, Shojaedin SS, Barati A, Ghasemi M. Effects of aquatic exercise on the pain, symptoms, motor performance and quality of life of elderly women with knee osteoarthritis. *JRRS*. 2012;8(2):337-45.
17. Miklitsch C, Krewer C, Freivogel S, Steube D. Effects of a predefined minitrampoline training programme on balance, mobility and activities of daily living after stroke: a randomized controlled pilot study. *Clinical rehabilitation*. 2013;27(10):939-47.
18. Movaghari MH. The comparison of exercise therapy and foot reflexology on reducing low back pain. *Journal of North Khorasan University of Medical Sciences*. 2012;4(4):701-706.
19. Olav FrodeAure et al. Manual Therapy and Exercise Therapy in Patients With Chronic Low Back Pain / SPINE 2003; Volume 28, Number 6, pp 525–532.
20. Raczyńska K, Żurek G, Barej R, Pelzer O, Lehrl S. Mini trampoline exercises and the functional capacity of patients with spinal pain. *Pol. J. Sport Tourism* 2014;21:46-50.
21. Safdari F, Aminian GH, Bahramizadeh M, Mousavi E, Kazemi M, Valai N, et al. Effect of Knee Brace in Changing Plantar Pressure in Knee Osteoarthritis. *IJOS*. 1389;8(4):179-86. (persian)
22. Saraie pour S, Salavati M, Akhbari B, Kazemnejad anoushiravan. Translation and adaptation of knee injury and osteoarthritis outcome score (KOOS) in to persian and testing persian version reliability among iranians with osteoarthritis. *J of Rehabilitation*. 2007;8(28):42-46.
23. Sinusas K. Osteoarthritis: diagnosis and treatment. *American family physician*. 2012;85(1):49.

24. Wang TJ, Lee SC, Liang SY, Tung HH, Wu SFV, Lin YP. Comparing the efficacy of aquatic exercises and land-based exercises for patients with knee osteoarthritis. *Journal of clinical nursing*. 2011;20(17- 18):2609-22.
25. Yalfani EN, YaserShayesterudi. Comparing the effectiveness of hydrotherapy and physiotherapy in the management of knee osteoarthritis. *Research in Rehabilitation Sciences*. 2012;8(2):328-36.